

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 50
Negyedévre 2
Egy hónapra 1
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábon petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többesür-
hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel.

Állami közigazgatás.

Ha az ellenzék a közigazgatás rossz-
szaságát, sokszoros büneit, a városi
klikkgazdálkodásokat és a megyei vicin-
álisták büneit panaszolja, — ujabban
azonnal kész reá a tulsó oldalról a fele-
letet:

— Hiszen ti vagytok az okai! Hiszen ti állottatok ellent akkor, amidőn mi a közigazgatást megváltoztatni akartuk. Mi akartuk az állami közigazgatást s ti obstruálátok, ti nem engedtétek. A mi baj a közigazgatásban történt 9 év óta, annak mind ti vagytok az okai!

E vádak ujabban, hogy a falusi jegyzői állás és ügykör rendezését az országos kormányzat fölvetette, egyre ismétellebben jelennek meg.

Természetesen az a legkönnyebb dolog. A közigazgatás szörnyű vétkei fölött ezzel a legelmébb napirendre térni. Nem keresni azt, hogy mire való az alispán és a polgármester, hogy mire való ezek fölöttese, a belügyminiszter, hanem csak azt vágni vissza: akartunk mi ezen segíteni, de ti ellentálltátok. Ti a maradiságos municipium és önkormányzat hívei!

Nos, a dolog talán nem egészen így áll. Ennek a rendszernek nem híve a magyar közjogi ellenzék abban a formában, ahogy a másik oldalról állítatik. Távol áll tőle. Ennek a bünös, másszor lanya, gyakran lelkiismeretlen és gyak-

ran lélekvasárló rendszernek soha sem volt híve az ellenzék. Ennek a rendszernek épen ellenkezőleg bizonyos, minden időkben és örökre, még munka behódoltság esetén is kormányparti tömegek a hívei, akik a mai ronda csávában piszkos kezeikkel kotorászván, maguknak jogtalan előnyöket szereznek épen azon oknál fogva, mert tisztességes közigazgatásnál hasonló előnyök reájuk nem származhatnának.

A magyar ellenzék, amidőn a hírhedt 1891-ik évi Szapáry-féle törvényjavaslat ellen erélyes állást foglalt, bizonyára nem ezen okból tette. Hanem tette azon okból, hogy az állami közigazgatás olyan tervezetében, mely akkor létesítetténi szándékoltatott, semmi jót sem, ellenkezőleg az országra nézve kárt és veszedelmet látott.

Helyesebb és elfogadhatóbb, rendes szóval élve: európai közigazgatást mindenki óhajt, maguk a közigazgatás azon hivatalnokai is, akik nem élnek kedvvel a mai rondaságban és a kik foglalkozásukat komoly és becsületes munkának tekintik.

De az épen nincsen eldöntve, hogy ha tekintettel vagyunk az ország állapotára, politikai és külügyi tekintetben is, hogy hasznára válna-e minden vonalon ép olyan állami közigazgatás, amelynek minden egyes tagja, elseje és utolsója a központi hely telegráf-gombja által dirigáltatik és esküszik arra, ami a felsőbb

és még felsőbb helyről neki parancsban kiadva lesz? Ez nem volna a mi helyzetünkben kellemes. Főlösképpen bővebben tárgyalni, hogy miért. Elég arra utalnunk, hogy a francia közigazgatás Vatterloo után egyértelműleg dobta el a császár kokárdáját, hogy parancsszóra fölvegye a királyét, ellenben mikor a volt császár Elbáról hazaszökött, a központból adott parancsszóra ismét az ő színeit vette föl, hogy száz nap mulva azt eldobván, ismét egy mással cserélje ki.

Az állami hivatalnokokkal, olyan egyénekké, kik teljes existenciájukban az államtól függenek, az ilyen hivatalnokokkal megrakott ország bizonyos fokig, mint az előző példa mutatja, maga az állam. Egy óriás tömeg ember, melynek egyes részeiben habár meg volna is az ellenállás akarata, a minden parancsot akceptáló nagyobb részszel szemben azt nem érvényesítheti, mert biztosan tudja, hogy sztrájkjával kisebbségben maradna.

Hát most már ilyen közigazgatási rendszer volna alkalmas nekünk? Nekünk, a kiknek alkotmányos jogait ugynevezett osztrák sógoraink háromszáz esztendő óta nem egyszer a sutba dobálták, rajta könyörtölenül tapostak és verpadokkal és bitófákkal szegélyezték be czudar lábaik taposott nyomát? Azt hiába beszéljük, hogy verje meg érte őket az isten hetediziglen, mert az e

Uti emlékek.

A „Debreczen” eredeti tárczája.
Írta: **Dr. Nagy Zsigmond.**

V.

A Kazánból kijutva egyszerre kiszélesedett a Duna s benne voltunk az Orsovai medenczében. — A magyar part lankáson, a szerb ktsse meredekebben emelkedik, de nagyobb hegyek egyik parton sincsenek. — Szemünkbe tűnik O-Orsova, hazánknak Oláhország felől való határvárosa, s a rémes sziklabörtön falai közzül kiszabadult lélek szinte felocsudik és felelevenedik, amint újra ember lakta vidéket lát maga előtt.

Amint Orsova alá értünk, a város fölött emelkedő dombokról hatalmas mozsardurrogással fogadtak bennünket s a kikötőn e a házakon újra ott legett a nemzeti zászló, államiségünknek ez a drága symboluma.

Eredeti uti tervünk szerint Orsován nem akartunk kikötni, hanem megállapodás nélkül mentünk volna le Verciorova tájáig. De az Orsovaiak kifejezett óhajára mégis kikötöttünk. A kikötőn a helyi politikai hatóság feje, a főszolgabíró és az orsovai tanintézetek személyzete az összes magyar lakosság élén fogadott és üdvözölt bennünket. A kikötő hidon cigányzenekar huzta és verte ki a Rákóczy indulót.

Óriási az a hatalom, az a hódító, lenyűgöző, elragadó, lebilincselő, megszelídítő, meg-

nyerő, lekötélző, összeforrasztó hatalom, a mely a magyar zenében van. Ha igaz az, a mit a mythusok Orpheusról regélnek, akkor Orpheus kétségtelenül magyar dalokat játszott mert a ma élő nemzetek zenei alkotásai közül egyegyedül a magyar zenének van meg az az ellenállhatatlan varázsa, az a szíveket össze forrasztó, hegyeket megindító, erdőket megmozdító hatalma, amely Orpheus lantjáról egykor elhangzott.

Ebben a misokfelé szakadozott államuokban, melynek fiai az élőnyelv szavaival nem tudják, vagy nem a k a r j á k egymást megérteni, nem szabad volna kihaszmatlanul hagyni azt a leghatékonyabb eszközt, a magyar zenét, a magyar dalt, amely először tett távollevő nemzeteket is barátainkká s delaink révén kezdtek irántunk és dolgaink, viszonyaink iránt érdeklődni.

A magyar nemzeti kultúra megerősítésének a jelszava alatt ír, beszél, hat és dolgozik most nemzeti közoktatásügyünk minden számottevő munkása, ezért az eszmeanyért küzd, tesz él és lelkesedik. De nekem ugytetszik, hogy a nagy czélunk nem mindig látják meg a nagyok a legkönnyebben alkalmazható a mindenkinek mindenütt kezeügyében levő eszközeit.

Pedig tanulhatnának a természetül, a mely a nagy eredményeket mindig kis eszközökkel éri el. A sziklákat az esőcsepp völgyeli és hasogatja, a tengert a levegő mozgása a

szél kavarja fel, s magát az életet, az erő megnyilatkozásának legfelső tüneményét, jelentéktelen gázok szabályos felvétele és kibocsátása tartja feo jó részben.

Ha azt akarjuk, hogy az Isten által velünk egy országba letelepített idegen ajku embertársaink ellenségeinkből jóbarátainkká, testvéreinkké legyenek, meg kell őket hódítanunk. De nem a politikai hatalom durva fegyvereivel a melyek csak ellenállásukat edzik, ellenszenvéket szítják, hanem a cultura fegyvereivel. Ennek fegyverei közt pedig az a legerősebb, a melyik a legelemibb: a zene, a dal, a mely a szívekből fakad, szívekre hat s szíveket forraszt össze.

Ne kicsinyeljük hát nagy czelünk szolgálataiban a magyar zenét s juttassunk annak az iskoláztatás minden ágában, a kisdédóvóktól a főiskolákig az eddiginél sokkal megbecsült szerepet, és sokkal intenzívebb kezelést.

No de hova nem jutottam! Ilyen a professzor ember. Mig egy falat kenyert sem tudna tán a nélkül megenni, hogy annak paedagógiai nemzetnevelő értékéről ne gondolkoznak. Pedig mi ezt az aldunai kirándulást éppen gondúzés, szórakozás végett vállaltuk magunkra, és mégis . . . ?

Igazán mondja Horatius:
neque
Decedit aerata trirēmi et
Post equitem sedet atva cura,«

fajta kivanságoknak ma már semmi sikere sincsen. Ellenben védekezhetünk, okulva a multakon és egy szikrát sem tartjuk honfinak azt a magyar embert, aki még a nemzeti ellentállás várának föladata árán is „európiert” akar lenni.

Hiszen azok akarunk lenni valamennyien, több kultúrával és több közgazgatási rendes tisztességgel kevesebb Mucsát és kevesebb Kriványt kívánunk, de garanciát óhajtunk arra nézve, mit óhajtottunk kilencz év előtt: hogy a várható előny ne gyöngítse a nemzetet és ne tegye állami rabbá annak különféle sorsokban, helyi ügyekben való vezetőit.

Ez az az óhaj, a mely ma ép úgy fennáll, mint kilencz esztendővel ezeknek előtte s hogy fennáll, annak meg van a maga oka. Mert jobb, ha az ember a maga, bár ócska kalapjával, köszön is, mintha fényes czilinderrel szalutálna olyan bécsi uraknak, a kik csak egy kölcsönben adták ide azt a czilindert.

Egészségügyi bajok.

— Level a szerkesztőhöz. —

Debreczen, jul. 16.

T. Szerkesztő ur!

A forró száraz nyári időnyt aki teheti, különösen Debreczentől távol töltsd és ezt embernél helyesnek, okosnak, állatnál jó ösztönnek mondhatnók; de mivel az emberek nagy része mégis csak itt szenvedt át a keserves napokat, állataink pedig valamennyien, engedje meg, hogy alábbi soraimnak becses lapjában helyet kérjek.

Állatokat azért vonok közleményembe, mert sajnos, a mai viszonyok között, midőn ezeknek egészségügye államosítva van, így remélhetek inkább valamit elérhetőnek, főleg ha valamely „collega animalis” is támogatni találja.

Zengett, zugott-bugott, sirt és harsogott, ellágyult és neki szilajodott a föld keresztességének legszebb zenei terméke: a Rákóczy-induló. Lelkünkön még rajta ült az az egész igazet, a melybe a Kazanszoros varázslata ringatta volt. A Rákóczy-hangjaira egyszerre úgy éreztük, mintha a levegő világban való lelekvándorlás után tértünk volna vissza megtisztulva a földi világba s áldottuk a gondviselést, a mely megengedte, hogy újból magyarokká születtünk.

No lett jó dolga annak a bandának, pedig sem előkelőséggel, sem zenei magas minőségűekkel nem díszelkedhetett. Hozzá még a két legfontosabb szerszámot, a kisbőgőt meg a cimbalmot Fáraó nemzetségének két esztetikailag legfeljebb a Holbein ecsetje által (a ki tudvaleg a rut kultuszát üzte) méltányolható női tagja kezelte. De a mi hiányzott a bandából, az meg volt a magyar dalban és ez minden egyébért kárpótolt bennünket.

Az orsovai üdvözlőinket hajónkra felvévén, folytattuk utunkat s A d e K a l e b t balra hagyva, a szerb part mentén ereszkedtünk lefelé. A balparton már elmaradtólünk a szeretett haza földje. V e r c i o r o v a már Oláhországban fekszik. Oláhország a legelső hegy fokára az ujdonsült nemeselek felünni vágyásával messze ellátzó óriás fehér betűkkel iratta fel nevét: R O M Á N I A.

Ezzel a darabbal azért töltöttük meg utunkat, hogy alkalmunk legyen a Vaskaput és a Vaskapu hajózási nehézségeit örökidőkre megszüntető mesterséges csatornát megismerléni.

A Duna vizállása az évszakhoz képest szokatlanul magas lévén, a vaskapunak ren-

Nem akarok ez alkalommal sok számtalan hiányaival és ferdeségeivel városi egészségügyünknek foglalkozni; mert hiszen ha jól vizsgáljuk az, ami e téren van vagy létesült, a maga teljességében hiba és közegészségügyünkről elmondhatnók a Kálmán királyrendeletét, „de strigii, quae non sunt.”

Ez alkalommal itt én az emberi és állati szenvedő lények érdekében nagyon szerényen csupán néhány jóakarattal és figyelemmel egyébe alig kerülő ujtásért könyörögnék. A collega bestialisra bízva annak, ha kell diszküldöttség élén való megköszönését amiért a nemes város a kocsi utat locsoltatja.

Azt volnék bátor kérni, rendelné el a t. főkapitány ur, hogy a h a z i u r a k a f o r r ó s z á r a z n y á r i n a p o k o n a h a z u k e l ö t t i j á r d á t l e g a l á b b k é t s z e r n a p j á b a n l o c s o l t a s s á k!

Utasítsa a t. tanács a város tisztartására vállalkozott és azt melesleg mondva elég impertinens felületességgel végző szemetest hogy a járdák melletti részek tisztogatását csak alapos locsolás után végeztesse; mert valóságos botrány amit ennek emberei különösen a piac-terek seprésénél elkövetnek; bárbar módon kényszerítve a békésen szunyadozó bacillusok milliárdjait, a felkavart szenny és piszokkal a járó-kelők szemé-, orra-szájában alkalmatlanokodni.

Végül kérném a tek. tanácsot, ha netalán ama sok és drága építkezéseknél olcsó és hasznavehető anyag kikerülne; gondoljon a szegény, természeti szükségletekben, legnagyobb óvatossága mellett az erdő lombos-árnyas fasorai között is szenvedő sétáló közönségre: álltasson fel ott alkalmas helyeken, ha még oly primitív illembhelyeket.

Elvégre is szép a természet, szép a különösen a mi nagyerdőkön, minimális hozzájárulása nélkül is szépsézetű vagy nem tudom milyen bizottságoknak: de azt a bozajarulást a természeti szépségnek illetékesi fűszerezését, mint azt ma illembhelyek hiányában botrányos módon látunk kell illő isztelettel megköszönjük, sőt elengedjük még a parkirozást is, mit egy bizottsági tag felszólalására elhatároztak csak elegendő illembhelyről gondoskodjanak.

Ezek volnának egy szenvedő családapa kérései, mivel a sors elég mosolyhán bánt, hogy itt kellessen a városban tölteni a nyarat.

dr. Nemo.

A kínai események.

Peking és Tiencsin körül nagy mézár-lás folyik. A boxer-lázadás óriási mérvet ért és most már semmi kétség sem lehet az iránt, hogy a forradalom emberei urai a kínai helyzetnek. Tuan herceg, a bitórló lázadóvezér csapatai diadal-maskodnak mindenütt és öldöklő munkájukban nem tartóztatja fel őket senki. Diadalt aratnak diadalra, hatalmukba kerítenek minden ellenfelet és ártalmatlanná tesznek mindenkit, ki utjukat allani merészei. Az idegenek pártfogója, az ellenforradalom vezére, King herceg a Tuan herceg csapataival Pekingben vívott harcában elűnt. Ebben a pusztító vérengzésben egytől-egyig elesett minden Pekingben még életben volt európa, kiknek szenvedései igazán borzasztók lehettek.

Tiencsin körül szintén nagy háborúság folyik váltakozó szerencsével. Hol a kínaiak vannak fölül, hol a szövetséges csapatok tudnak némi eredményt elérni, me yet azonban leront a kínaiak újabb vakmerő támadása. Egyébként most már Kinában nemcsak az idegeneknt öldöklök, hanem a benszüllött keresztényeket is. Így Hupei és Honan tartományokban egy távirat szerint nem kevesebb, mint huszezer keresztény kínait öltek meg a boxerek a legiszonyubb kínzással. A lázadás ily óriási terjedése világosan mutatja, hogy a kínai hatóságok erre nagyon el voltak készülvé és hathatós támogatásban részesítették a boxereket. Magának Li-Hung-Csangnak szereplése is csak most tűnik ki igazi világításban. Ez a ravasz diplomata addig-addig biztatta a európai hatalmakat a rend fenntartásával, míg az anarchia elérte a tetőpontját. Most ő maga küld ötven ezer embert Pekingbe, hol azok persze a boxerek mellé fog-nak szegődni; ő maga is most már jönnek látja Pekingbe sietni, mert hiszen az európaikat már elég ideje — hozta az orruknál fogva.

desen kimeredő szirtjeit (nem láthattuk meg. De láttuk a viz sodrából, fodrozódó hullámteréséből, kavargó örvényeiből, hogy az iszonyu víztömeget minduntalan rengeteg erejű akadályok korlátozzak futásában. S a hullámok játéka annál szeszélyesebb, mert a szirtes merednek igen hirtelen az esése. Hogy milyen erővel folyik itt a Duna, abból gondolhatja el a szives olvasó, hogy azon az 1400 méter hosszú kőgátak közé épített csatornán, a melyen hajonk két és fél percz alatt jutott le, visszafelé jönnünk teljes gőz mellett is 25 perczünkbe került.

Mert csak ez volt utunk végső szakaszának a czélja. Oláhország és Szerbie között voltunk s drága hazánknak csak égbenyuló ormai tűntek már szemünkbe. Vissza innet, vissza!

A mint a vaskapu csatornán felvergődtünk attól kezdve haladásunk már valamivel gyorsabb lett, de víz ellen menvén, természetesen sokkal csendesebben mentünk, mint Báziaától lefelé jövet. De így is fél óra mulva A d e K a l e h szigetéhez értünk, a melyet némelyek szeretnek Uj-Orsovának nevezni. Nem tudom mi jogon. Hisz a sziget jogilag ma is Törökországhoz tartozik, lakói török alattvalók, adót nem fizetnek, ka'onai kötelezettséget nem teljesítenek, nem dolgoznak, hanem csak csempepészetből élnek, a mire, — három ország határán feküdvén hazájuk — bő alkalmuk van. Igaz, hogy 1878 óta az Osztrák-Magyar-Monarchia katonailag megszállva tartja s a sziget felső caucán ott disztelenkedik egy óriási sarga-feketé zászló-arcoc, de ez nem hogy felbátoríthatna bennünket arra, hogy ezt a S e n k i s z i g e t é t magyar helységnevével lássuk el, hanem ellenkezőleg, csak el-

riaszthat bennünket attól, hiszen tudjuk, hogy a hová osztrák sógorok beteszik a lábukat, ott legelső dolguk Magyarország rovására szervezni hatalmukat.

A kiszállás nem ment éppen könnyedén. A szigetnek nem lévén hajóállomása, le kellett bocsátani az óriási, 275 kgr. súlyu vas-macska, amely pokoli csörömpöléssel cibálta maga után vastag nehéz láncát. Egy másik, kisebb vas-macska pedig két markos matröz s part zöld pázsitjába szegzett le s ahhoz kötődtek drót kötéllal hajónkat. Valami ilyes felére gondolhattott Ooidius, mikor azt énekelte:

„Figitur in viridi, si fors tuit, ancora prato.”

Mikor hajónkat ekképpen megrögzítették, hatalmas, széles hajópadlókat toltak ki nagy ügyességgel a partra s megkezdődött a sziget elfoglalása. Legelől itt is Debreczen járt, még pedig, mint illik, Budapestel karöltve. Dr. Peczkó Ernőné, Nagy Elekné debreczeni és dr. Négyessy Lászlóné b esti urhölgyek léptek legelőször, karonfogva a szigetre.

A legelső a mi figyelmünket magára vonta, az volt, hogy a megszálló őrség magyar fiukból állott, a kiknek míg a parancsnokuk is, egy kedves, udvarias főhadnagy, tőszökeres magyar fiu, a csabai ezredhez tartoznak s jobbára orosházi kalvinista gyerekek. — Egy felszázad van 3—3 hónapig a szigeten s hogy a gyakorlatozás után fenmaradó idejüket mégis kellemesen töltsék, a sziget felső végén gyönyörű diszkertet tartanak fen. Rám a legkedvesebb hatást azt tette, hogy ezek a szegény magyar fiuk, itt az idegenben, a kö-zös hadsereg fojtó légkörében is gyöngőden szeretik fajukat, hazájukat, mert két nagy

Az európai hatalmak koncertje pedig gyönyörködik ebben az iszonyu látványosságban és még mindig váltig erősíti, hogy az egyetértés zavartalan; köztük dühöng a béke, a lemezárolt európaiaknak pedig bizonyára nagy elégtételül szolgál, hogy Kína feldarabolását egy hatalom sem óhajtja. Hiszen nem is ez kellene, hanem a lázítók és gyilkosok föl darabolása. Ez imponálna minden hangzatos frázis és üres fenyegetés helyett.

Ma érkezett távirataink ezek:

London, júl. 16.

A Times jelenti Hong-Kongból 13-ki kelettel; Li-Hung-Csang ma utasította a fekete zászlósok vezérét, hogy 50000 emberrel Pekingbe menjen.

Ugyanennek a lapnak jelentik Tiencsinből 8-ki kelettel, hogy Alexejev tábornok Tiencsinbe érkezett. — A hadműveleteket egész nap Fukusima tábornok vezette, — a kinek D o r w a l d tábornok segítkezett a munkában.

A Daily Express jelenti Saoghaiból tegnapi kelettel; Phergia tartományból az idegenek mind ide menekültek. Hupei és Honan tartományokban az utóbbi napokban 20000 kínai keresztényt öltek meg a legiszonyabb kínzással. Sok ezer boxer Vei Hei-Vei felé tart. — A mozgalom országszerte rohamosan terjed.

London, júl. 16.

A Times jelenti Szimlából, hogy valószínűleg sok beenszülött fogja kérni, hogy ezredeiket küldjék Kinába.

A Daily Mail jelenti Sanghaiból tegnapi kelettel, hogy az angol követség védői tegnap az ostrom alatt éjjel-nappal heves kirohanásokat intéztek. A kínaiak rést törtek a követéségen és ostrommal akarták bevenni a házat, de az első kísérletet visszaverték. Mikor éppen másodszer kísérelték meg a követség bevételeit, odaérkezett King hg Vangvicsau tábornokkal és megtámadta Tuan hg. csapatait, de ezek szétszórták seregét. Vangvicsau tábornok elesett és Kung hercezen maga is eltűnt. Rákövetkező éjjel az idegenek több támadást visszavertek és a támadók visszavonultak, de reggel öt órakor odaérkezett Tiencsinből Tuan tábor nagy sereggel. Mire a nap lealdozott az ostromlottak lövészei teljesen elfogyott. A

fik még életben voltak szorosban egymáshoz simulva várták a tulnyomó ellenség rohamát s így estek el egytől-egyig.

Berlin, július 16.

Tekintettel a most már beigazolt hírre, hogy a követeket legyilkolták, a Berliner Tagblatt vezércikkben fejti ki, hogy ozzel megváltozott az egész helyzet, mert most már nemcsak a németbirodalomnak kell bosszút állni, hanem az összes hatalmaknak, amelyek Kinában képviselve voltak.

Berlin, július 16.

Pétervárról jelentik a Berliner Localanzeigernek, hogy egy odaérkezett magánjelentés szerint Tiencsin mellett 6 század orosz katonát megsemmisítettek a kínaiak. 80 emberből csak 30 maradt életben. Itt általános megdöbbenést kelt e hír.

Az angol flotta Fiumében.

Fiume, július 16.

A kormányzóal tegnap este tartott ebéd igen jó hangulatra kelte az egész társaságot és lord Beresford épp úgy, mint az angol tiszték ismételtén kifejezést adtak rendkívüli elragadtatásuknak és annak, hogy ők a fumei kikötőt és a magyar tengerparti várost távolról sem képzeltek olyan szépnek és a modern hajózási technika minden eszközével felszereltnek.

Ez a jó vélemény a legjobb hangulatot keltette a fumei magyar társaság legkiválóbbjaiban is, a kik éjfélutáni egy óráig még mindig ott voltak a kormányzóság épületéhez tartozó (ünnepiesen kivilágított) kertben.

Az ebéd folyamán megerkezett Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszternek a kormányzóhoz intézett távirata, melyben a miniszter a legmelegebben üdvözi az angol flottát és felkéri a kormányzót, hogy érzelmeit, a melyet a magyar kormány nevében fejez ki, tudassa a tisztikarral.

Szapáry kormányzó ezt a sürgönyt angol nyelven is felolvasta és a jelen volt tiszték e meleg üdvözlést élénk rokonszenvvel fogadták.

A nagytömeg fáradságtalanul s törhetetlenül várta a vendégek távozását és már két

óra óta jert az idő, mikor az utcákon még mindig olyan nagy tömeg hullámozott, mint akár a déli korzón.

Két óra után jöttek a kocsik a kormányzói épületbe, hogy a vendégeket elvigyék az Adamich molara, — a hol angol matrózok feldíszített csónakkal és motoros hajócsakkal várták a magas vendégeket.

Az elsők közt érkezett meg maga lord Beresford a hadsegédével, ki az Adamich-molon igen szívesen becszott el a hozzá szolgálattételre beosztott katonatisztól. A többi tisztektől pedig good-night kivansággal búcsuzott el, akik Hip, hip, Hurráh kiáltásokkal üdvözölték a távozót.

Ma reggel 5 órakor az admirális hajón agyulövés dördült el, mely jeladás volt az összes fiumében horgonyzó hajóknak. Pár perc alatt az összes hajók felszedték horgonyukat és egy mozdulattal megváltoztatták eddigi állásukat. Mig ugyanis a hajók tegnap estig feloldalt foglaltak állást, ma reggel óta széles oldalukkal állnak egyenesen a város felé, és az ágyuk torkai egyenesen ide integetnek felelmesen és tiszteletet gerjesztve.

Ennek a helyváltozásnak oka távolról se jenyegetésben rejlik, hanem egyszerűen abban hogy ma este lesz az admirális hajón a nagy ebéd, melyet lord Beresford ad viszonzásul a tegnapi fényes ebédért, és a kivilágítási effektusok helyesebb felhasználása céljából történt ez a megváltozott felállása a hajóknak.

A közönség ma is százával rándult ki csónokokon a hajókhoz, hol a tiszték a legnagyobb előzékenységgel fogadták őket és megmutogatták a hajópánczélosok minden apró részét.

A délelőtti folyamán több tiszt látogatást tett a Casino patricio klubban, a hol a klub vezető emberei, nagyobbreszt autonomisták, megvendégtették a tiszteket pezsgővel és likőrökkel.

Ma délután 2 órakor a magyar-horvát gőzhajózási társaság gyönyörűen felszerelt hajója, a Pannonia az angol tiszteket, több magyar előkelőségeket és a sajtó képviselőit elviszi a Quarnero-öbölbe.

A hajón körülbelül 400-an voltak s cigányzene és közbe a budai dalárda éneke mellett megálitak minden nevezetesebb pontot, s a társaság tagjai megtekintettek az érdekes vidék részleteit.

szőnyeg ágy közül tarka diszparéből az egyiket ezt a mondatot rakták ki: »Isten áldd meg a magyart!« a másikon pedig: »Eljen a haza!« és felette a magyar címet.

Jaj csak ezt el ne olvasná valami osztrák-magyar, mert szegény fiuk, főhadnagyuknál együtt szigorú büntetésben találnának részegülni, hisz katonának ma már nem szabad ismernie a haza fogalmát.

A sziget többi része félig romban hever. A hajdan iszonyu erőt jelentő bástyákat nincs kinek s nincs miért javítani. Minden az elmulás, a felosztás piszkát-szennyét viseli magán. A bástya közkömben dohos a víz, melyet egészen beborított a zöld bekanyál.

Benn a sziget közepén pár ház, mind bazár vagy kávéház. A bazároknak spanyol eredetű török dohányt, szivart, cigarettát, keleti stílusú papucsokat, szőnyegeket, csecsebecskéket árulnak iszonyu drága áron, a legtestvériesebb érzéssel fosztogatván lépremenő társainkat.

A sziget legfőbb nevezetessége a török mecset, melynek ormára fel volt húzva a vörös, fehér félholdas török nemzeti lobogó. — Ajtajában vén dervis gubbasztott s rövid idő alatt megtanította a látogatókat erre a bűvös erejű török szóra: »b a k s i s.« A templom földje régi szőnyegekkel volt beborítva, a melyekre hívőnek is csak mézilláb szabad fálélni, gyaur-kutyának pedig sehogy.

A velünk levő hölgyek engedélyt nyertek arra, hogy az ott levő pár háremet is meglátogassák. En nem vagyok nagyon járatos a K o r a n titkaiban, de ha Mohammed olyannak képzelem a harik mennyei paradicsomát, mint a milyenek én a külsőjük után

az Ade-Kaleh háremeit vélem, úgy még 50%-nyi ármersékléssel sem kívánnék bele holtom utánra jegyet váltani.

A visszatérő hölgyek sem igen dicsekedtek magukkal hozott emlékeikkel.

De azért mégis majd baj lett miattok. Egy keleti vérű kollegánk ugyanis nagyon közel merészkedett menni a berenához s ezen egy igaz hívő férj — méltán — annyira dühbe jött, hogy annak az Oroszországból menekült orvosnak, a ki török alattvalóvá lévén, ide van internálva s bir szerint egész Temesvárig terjedő orvosi gyakorlatot üz, alig sikerült az atyafit lecsitítani.

Do de ez is elmúlt.

Hajónk hosszú fütttyel hívott fel a visszatérésre s pár percz múlva már indultunk vissza Orsovára. Most már nem mentünk el a városig, hanem a vasuti állomás közélében szállottunk partra, szíves búcsút vévén kapitányunktól és H o s z p o t z k y osztálytanácsos urtól, kedves figyelmes kalauzunktól.

A hajótól a vasuti állomásra menet utunkba esett a történeti nevezetességű korona kápolna, a melyet azon a helyen emeltek, a hová 1849. aug. 23-án éjjel az országból menekülő kormányzó és hű emberei a magyar koronát és a többi koronázási jelvényeket elásták.

Az orsovai állomáson külön vonatra ültünk s még naplemente előtt elértünk Herkules fürdőre, hogy ennek a lelki-testi izgalomokban annyira bővölködő napnak a fáradoimat kissé kipihenjük.

Herkules fürdő a világnak egyik legis mertebb fürdőhelye lévén, annak ismertetésébe nem bocsátkozom, mert azt bármelyik

u t a z á s i könyv különben elvégzi én nálam.

Valamint egész eddigi leírásomban kerültem a Bäderkereskedést, úgy most sem adom rá fejemet. En csak benyomásaim, emlékeim egy részéről akartam, inkább csak magamnak és a mi szűkebb debreczeni körünknek számot adni.

Hogy ezek a benyomások sokszor hatalmasabbak voltak az én kifejező képességemenél; hogy a szavak csak sántikálva követték a gondolatot, azt én ezerm legjobban. De abban a hitben vagyok, hogy a félig-meddig kifejezett gondolatok is ébreszthetnek másokban jobb és tökéletesebb eszméket, aminthogy kicsiny tüzből gyulad a nagy is.

Azt is érzem, hogy a magam személyét, szokásom, természetem és szándékom ellenében jobban a középbe állítottam, mint némelyek ildomosnak látnak. Ezért szíves elnézést kérek. Nem dicsekedési vágy, vagy feltűnési viszketeg vitt erre. De mivel mégis a magam emlékeivel, a dolgoknak a magam szemével látott képével akartam beszámolni, óhatatlan volt, hogy ne én s ne azok álljunk előtérben, — a kik az én szívemhez is legközelebb voltak.

Két éjszakát és egy napot töltöttem Herkulesfürdőn, kihasználván annak az időnek minden percét. A remek délelőtti időt kedvem társaságban a leirhatatlan szépségű Csernavölgyének a megszemlélésére fordítottam. Kirándulásunk végső pontja a hét kénes hőforrás volt, melynek kincset érő gyógyító víze haszon nélkül folyik bele a Cserna kristálytisztaságú vizébe. Ott kised tisztás van, a melyet köröskörül a legremekebb alaku hegyek

Bártfai fürdői élet.

— Saját tudósítónktól —

Bártfa, jul. 17.

Az elmúlt héten, folyton eső és hideg szél, szóval kellemetlen időjárás volt; a közönség kellemes szórakozásáról és összejövételéről gondoskodott és hangversényt rendezet Füredi Sándor, a bécsi kamerai hegedűművész: — Diósiné Handel Berta operai énekesnő és Gáll Gyula a vígszínház volt kitűnő művésze, a nemzeti színház most szerződött tagja.

Az est sikere fényes volt; a közönség estélyi öltözékekben jelent meg. — A szereplők nagy hatást értek el, előadásukban az össze állított műsor legkivalóbb száma volt az „Ave Maria”.

Diósiné Handel Berta éneke Füredi Sándor hegedűkíséretével. Hangverseny után tánc a mely a hajnali órákig tartotta együtt a jól mulató közönséget.

A hét folyamára vendégszereplésre meg jelent a „Dombai” pár, Minden esto más 2—3 egy felvonásos vigjáték (dialog) kerü színre. E folyton utazó művész pár előadásaikban teljesen tökéletes, úgy annyira, hogy a legműértőbb bírálatot is kitudják állni és a Bártfán fürdőző vendégeknek kellemes estét szereznek.

Két nap óta az időjárás kellemes meleg a levegő dus fenyőillattal teli, a közönség örömmel keresi fel Bártfa fürdő kirándulási helyeit. Nem hiába annyira látogatót ez a fürdő a debreczeniek által, «vasas tartalmu» forrásaival valamint fenyőben dus erdői, üdülő helyei méltán csábítják az üdülni vágyókat.

Feltűnő szép villa épületek ékesítik Bártfafürdő sétányát, melyek közül többnek van debreczeni gazdája nevezetesen:

Szabó főszámvevő villája «Margit» felirással. Gerzon «Adrien» felirással. Nanázy «Ferencz» Reichmann Ármio «Sas» villája, stb. sok más akiket nem esett utunkban feljegyezni.

R. L.

vesznek körül és szemünk szinte belefárad ebbe az örökkön változó panoráma szemléletébe

Délutánunkat elvette a vihar. De ez is kincserő látványosság volt. A szűk völgyben a mennydörgés sokszoros visszhangban zúgott, morajlott. Az ormokot sűrű, átiáthatatlan felhő szálta meg s pataként zuhogott a felhőszakadászerű sűrűzapor. Par perc alatt elmosta a sétaterről az embereket, elnémitotta a katonabandát.

Késő estig tartott a zápor. De mire a villamos lámpák tündéri fénye kigyuladt, újra megindult az ember áradat a remek fedett sétahelyeken végig a Cursalon felé. A terraszonkünt nem lehetett teríteni, így hát az arkádok alatt állítottak fel két akkora asztalt, a melyet nem láttak még Herkules-fürdőn.

Itt bucsuztunk el kedves temesvári rendezőségünktől, a kik az egész uton hü gondtal vigyáztak ránk és érdekeinkre. Különösen nehezen váltunk el dr. S c h ö n v i t z k y Bertalan igazgató urtól, a kit mindenki igenen megszeretett, elanyira, hogy ez a szeretet, mint hallom, maradandó alakban is kifejezésre fog jutni.

Egy mástól is kezdünk elbucsuzni. A mi kis debreczeni civitasunk is feloszlott. Nagy Elekék, Peczkóék, Török Péterék még ott maradtak pár napra; némely részünk meg utközben szándékozott itt-ott kiszállani. Csak én magam voltam, a kit a legedesebb vagy az én kis családomhoz hazahivott. Mintha csak nekem szólna a nóta:

»Messze jártam, másutt is volt jó dolgom,
De a szívem csak azt sugja: jobb otthon!»

H I R E K.

* **A főrendiház elnöke.** A főrendiház elnöki állására, mint értesülünk többben T i s z a Kálmánt is kombinációba vették. Állítólag Tisza Kálmán kijelentette, hogy képviselői mandatumot többé nem vállal s valószínűleg innen származik a föltevés, hogy az öreg „generalis” a főrendiházi elnökségre aspirálna. Nem valószínű azonban hogy ez teljeseesbe menjen, mivel S z é l l Kálmán elsősorban C s á k y Albin grófot fogja a királynak ezen állásra ajánlani.

* **Személyi hir.** Benedek Sándor, a közigazgatási bíróság ítélőbírája rokonai látogatására városunkba érkezett.

* **A braganzai herceg házi szarkája.** F e r e n c z József braganzai herceg arra a kellemetlen tapasztalatra jutott, hogy pár nap óta pénzéből tekintélyes összegek nyomtalanul eltűnedeznek. Figyelní kezdte a dolgot, megszámlálva hagyta ottan a pénzt s így tudta meg, hogy tegnapelőtt eltűnt 150 frt, tegnap 60 forint és egy font sterling aranyban. A tettet azonban csak sejtik edüigél s a rendőrségnél megtették a jelentést. Valószínűleg a szolgaszemélyzet körében ráakadnak a házi szarkára.

* **A vasárnapi kerékpárversenyhez.** Tegnapi tudósításunkba vastag tévedés csuszott be, a mennyiben az V. és VI. sz. versenyfutások eredményét hibásan közöltük. Az V. sz. junior versenyben elsőnek Hajnal Artur jött be, másodiknak Budaházy Dezső. A 6. sz. hölgyek díjáért való versenybenben első lett Ehrenreich Jenő, a polgári kerékpár egyeslet tagja, ki elnyerte a hölgyek tiszteletdíját, egy remek művü ezüst tintatartót s a díszített nagy ezüst érmet; — második lett Rott János, ki ez alkalommal közkívánatra vett részt a versenyen, 3-ik ifj. Lehman Gusztáv. — A verseny befejeztével társas vacsora

Julius 8-an hajnali 2 órakor a tegnapi vihar által erősen lehűtött nyirkos időben indultunk meg Herkulesfürdőre, a rendes gyorsvonattal, a melyhez azonban Orsován a mi számánkra még három kocsi akasztottak,

Karánsebesig folyton felfelé kapaszkodtunk s haladási s-bességünk nem érte el az ezen vidéki vicznalisokét. De a mikor a »P o r t a O r i e n t a l i s «-on a vizválasztón átfurtak magukat, attól kezdve szédítő gyorsasággal ereszkedtünk lefelé az alföldre. Egymás után hagytuk el Lugost, Temesvárt, Szegedet, Kecskemétet, Nagy-Kőröst s eljutottunk Czeglédre Itt a banda is feloszlott. A viszontlátás édes reményével vettünk egymástól búcsut.

Utunk kétszer is áthaladt azon az iszonyu pusztuláson, a melyet 6—7-iki orkán egész országunkban okozott. Szolnoktól kezdve alig volt egy ép telegráfkárhoz, élőfa meg egy sem maradt összetörtlenül. A mezőkön a kereszteteket szétszórta, a kékéket feloldatta, a szemeket kicsépelte a vihar s a hol mentünk ben az áldas mosolygott ránk, ott most semmivé lett a földművelő reménye és verejteke.

Az Úr szabad mindnyájunkkal és mindenünkkel. De vigasztalhat bennünket az Ige: »A kik az Urat szeretik, a z o k n a k m i n d e n e k e g y i r á n t j a v o k r a v á l n a k.«

Ebben a hitben veszek én is búcsut a szíves, a türelmes olvasótól. Isten velünk!

volt az Angol királynő udvari helyiségében, mely rendkívül kedélyesen az éjszeli utáni órákig eltartott.

* **Az ipartestületi hitelszövetkezet** már beköltözött az új városi bérházba — Simonffy-utca 1. sz. a. lévő helyiségébe — s ott ma, július hó 17-én megkezdí működését. Ekkor lesz az első befizetési nap, de a befizetési kötelezettség július elsejétől számítatik.

A befizetések ezután minden kedden és pénteken délután 4 órától 6 óráig fogadtatnak el, valamint a kölcsön kérvények, ugyanekkor történnek a beiratások is.

Egyébb tudnivalókról az érdeklődők felvilágosítást a szövetkezet helyiségében a hivatalos órák alatt nyerhetnek.

* **Megbokrosodott bicikli.** Egy szenvedélyes kerékpáros lángoló beszédet tartott a vasárnapi murin a kerékpár sportról, mint az emberiség előre baladásának egyik szép bizonyágáról. A leikes szónok többek közt azt is mondta, hogy mennyivel büszkébb az az ember, ki a kerékpár szárnyain repül a földön csuszó, kutyagoló emberek mellett. A szónokot ma utolérta a nemzis: a piac kellő közepén a jól felöntözött kövezet agyagsararán kiugrott alóla a megbokrosodott masina s a kerékpár szárnyairól a ronda föld sarába hullott a nagy szónok s ötöt-hatöt hempergőzött a puha talajon. A föld porában csuszáló gyalogos közönség zajos derütsége közt kutyagolt a nagy sportmann, sanikálva czipelvén magával megvadult paripáját.

* **Kitűnő joghallgatók.** A jogakadémia dékánjától kaptuk a következő hivatalos értesítést:

A debreczeni ev. ref. jogakadémián az 1899/000 tanév folyamán kitüntetéssel képesítették: az első alapvizsgán: Békési Jenő, Rácz Lajos, Szódy Mihály, A második alapvizsgán, Bajcsy Imre, Balogh Géza, Bánffy József, Benkő Géza, Borus Béla, Keresztes Ede, Spitz Lipót, Szobonya Béla, Váró Géza. Jogtudományi és államtudományi államvizsgálaton az 1899/900 tanév folyamán ezen jogakadémián kitüntetéssel senki sem képesítettet.

* **Angelotti orfeuma.** A fekete Patti szenzációt csinált Debreczenben. Az érdeklődés, melyet felkeltett, nemcsak a ritkaságnak tudható be, hogy ilyen Afrikából, vagy honnan a civilizált Európába hozzánk kerüti emberi lényt láthatunk, hanem érdekessé teszi őt a civilizációnak teljes megszerzése, melynek birtokában Patti a legmodernebb szanzonatt. A derék igazgató különben műsorát megint új tagokkal teszi változatossá, amennyiben közelebbről megérkeznek a Dousek testvérek, a gigerli akrobaták, Ching Chung japáni excentrique énekesnő és Philippi a világhírű amerikai csodatánczos.

* **Véres párbaj.** Zubovics Fedor nyugalmazott huszárszázados hires ember a fővárosban. Rengeg kalandon ment keresztül s ha végig sétál az utcákon, az idegennek, mint olyan embert mutatják be ismerősei, kiknek testén nincs oly rséz, mely vagy összevagdossa, vagy összetörve ne lett volna.

Ennek a Zubovics Fedornak volt párbaja most Rakócy Istvánnal, a nógrádmegyei rétsági járás főszolgabírájával. A párbajra a retsági járáshoz tartozó Diós-Jenő községben történt csendőri kegyetlenkedés ügyében tartott vizgálat szolgáltatót okot. E községből ugyanis Eötvös Karoly orsz. képviselőnél nemrégiben küldöttség jart, a mely az ottani csendőrség brutalitását panaszolta el. Eötvös közbelépésére a belügyminiszter vizgálatot rendelt el. A két nap előtt megkezdődött vizgálaton Eötvös képviselőtében Schweighoffer Ferencz dr. bpesti ügyvéd, Zubovics Fedor és Milassin dr. balassagyarmati ügyvéd bizalmi

férfiakkal vett részt. A tárgyalás alkalmával Rákóczy és Milassin között szóváltás támadt, a melybe Fedor is beleszólt, ily szavakkal fordulva Milassinhoz:

— Mit tárgyalasz vele! Vágd pofát!

Rákóczy nem felelt semmit, hanem nyomban távozott és Vácra utazott, az ott állomásozó huszárezred két hadnagyával provokáltatta Zubovicot, a ki Kiss Aladár cs. és kir. kamarást és Jóny László huszárszázadost bizta meg segédeikül.

A segédek karpárban állapodtak meg könnyű olasz kardokkal, kéz és nyakbandázssal vegkimerülésig.

Zubovics orvosa B o r o s Ernő dr., Rákóczi pedig H o r o v i t z Mór dr. volt. A kardokat, tekintve a súlyos feltételeket, szokatlanul elesre köszörülték.

A mint a bandázst kötöztették, Zubovics azt kérdezte orvosától, hogy lesz-e hónap bandázs is.

Mikor az orvos nemmel válaszolt Zubovics így fordult Rákóczyhoz:

— N o a k k o r m e g h a l s z R á k ó c z i !

Az ellenfelek kétszer támadtak egymásra. Az első összecsapásnál Rákóczy melén és fején, Zubovics pedig bal melén a bordák között, jobb fülén és jobb keze kis ujján kapott sebet.

A második összecsapásnál akarta igéretét beváltani Zubovics. A r a j t a l szóra mindkettő egy-zerre egyszerre támadott. — Zubovics teljes erővel a Rákóczy jobb hónaljába csapott, hogy keresztül vágja az ütőereket, balkarját pedig védőleg feje fölé emelte.

Rákóczy Zubovicnak szabadon hagyott bal karjába vágott.

Rákóczy mély sebet kapott, úgy hogy huszonnégy öltéssel kellett összevarrni, Zubovics karján azonban az erős csapás az ütőereket vagta szét, egészen a csontig hatolva. Rákóczy sebe nem veszélyes, Zubovics karját azonban valószínűleg amputálni kell.

Zubovicot a Kereskedelmi kórházba, Rákóczyt pedig Vácra vitték.

*** A debreczeni állami főreáliskola értesítője.** Vettük a főreáliskola 1899—1900 évről szóló értesítőt Fazekas Sándor igazgató összeállításából. Az értesítő előjében találjuk Horvay Róbert tornanár emlékbeszédét, melyet az 1848-iki törvények szentesítése napján április 11-én tartott az iskolai ünnepen s melyben az új alkotmány tartalmáról és méltatásáról beszél ügyesen és lelkesen. Aztán következik az iskolai év rövid története, melyből csak annyit említünk meg, hogy az évben kellett először parallel osztályt nyitni, mi igen örvendetes jelenség. A tornaversenyéről s ennek eredményéről, az ifjúság által rendezett ünnepekről annak idején szölcünk.

A tanulók száma 364 volt, kikből 99 az első, 75 a második osztályba iratkozott s így a két alsó osztály párhuzamosítása elkerülhetetlen volt.

Érettségi vizsgálatot tett 14 tanuló; jelszül érett egy: Csengeri Menyhér, jól érett 6; Klein Simon, Lukács József, Mezei Izidor, Neumann Vilmos, Riesz Imre, Simonovics Imre. Az érett ifjak közül jogi pályára szándékozik lépni 2, technikaira 8, vasúthoz 2, kereskedői pályára 2.

Említésre méltó, hogy latin nyelvet 36 tanulta negy évfolyamban.

A tudnivalókból megemlítjük, hogy a felvételek szept. három első napján lesznek. A tandíj 48 korona. Tandíjkezdményekért a kérvények szept. 15-ig nyújtandók be az igazgatóságnál.

*** A nagy-kátai közügyek.** — Amióta Nagy-Kátának is megvan a maga helyi érdekű közlönye, azóta nagyon megsaporodtak ott a közügyek, a mi nem nagy csoda, mert közügyek nélkül az ördög tudna ujságot szerkeszteni.

Persze ezek a közügyek olyanok, amilyenek, a toronyóra, amelyik naponta huszonnégy órával késik, az éjjeli bakter, aki mindig

eltüsszenti az éjfélt, az Ajzsig korcsmaros, aki ászok sört mér márcziusi helyett, — mind közügy Nagy-Kátán. De hat egyébek híjján jó az is Nagy-kátának.

A legutóbbi számában például a következő közérdekű ántrefilét közli a nagy-kátai helyi közlöny:

N i n c s o r g o n a n y o m ó n k. Az az öreg koldus, ki éveken át ezt a teendőket végezte, kibetegedett s nem akad ember, aki az organáló kántornak segítségére lenne. Egy gyermek ugyan felvao fogadva az orgona nyomásra, de ez a nebuló vagy későn jő a kórusra, vagy néha mise közben megezőkik a nyomó rudtól. Agóts Janos bíró uram a nyert felszólításra már kutatótt alkalmas nyomó után, de ilyet nem talált. Mi ugyan tudnánk egy nagyon is alkalmas egyént, t. i. Kakuk bácsit, aki az iparosi munka fáradalmaiból kidőlve, az egész napot komótos sával tölti s folyton égő pipájából csak úgy fúmaglja a világot; őt is felszólították az orgona nyomásra, ő azonban egész indignációval utasította ezt vissza. Persze, hogyan lehetne egy nyugalmavonult mesterember orgona-nyomó? Ezzel az iparos osztály tekintélyére sőtét homály borulna. — Az alamizsna elfogadás azonban nem derogál Kakuk bácsinak.

Reméljük, hogy Kakuk bácsi ezek után nem fog oly ridegen elutasító állápontra helyezkedni és a jövő heten már örvendetesebb hangon fog vezércziket írhanai a nagy-kátai közöny ilyen czímmel:

C o n s u m m a t u m e s t.

A z o r g o n a n y o m ó v á l s a g v é g e.

*** Magyar athleták győzelme.** E hó 15-án kezdődött meg Parisban a 10 napig tartó nemzetközi athletikai meeting. A diszkoszdebás-világ bajnokságot magyar athleták, B a u e r Dezső, a Budapesti Torna-Club tagja nyerte meg, ki 36.04 meternyi távolságra dobta ki a 2½ kgr. súlyú diszkoszt és ezzel világrekordot teremtett. A magyar athleták és győzelme óriási feltűnést keltett. Ezész Paris közönsége tapsolt a magyarok e dicő győzelmének és mikor a magyar lobogót a győztes nemzet tiszteletére felhúzták, többször lehetett e kiáltást hallani: «Vivent la hongrois!» (Éljenek a magyarok!)

A 100 méteres síkfutas-világ bajnokság előfutamat Schubert Ernő, a Magyar Uszóg-Egyesület tagja nyerte meg és ekkor ismét dicsőn lengett a vörös-fehér-zöld lobogó, az egész világnak hirdetve a magyar nemzet fia győzelmét.

A többi versenyekben is dicsőn képviselték a magyar fiúk h a z á j u k a t. — Így a m a g a s u g r á s világbajnokságban G ö n c z y Lajos B. E. K. E. harmadik, a rudugrás világbajnokságban Kauser Jakab M. Á. C. negyedik és a súlydobás világbajnokságában Grettier Rező, M. U. E. negyedik lett.

Leírhatatlan az a lelkesedés, a melyben Paris közönsége a magyar athletákat e győzelmek után részesítette.

A magyar athleták a versenyek után sorba állottak és háromszor kiáltották «Vive la France!» A párisi közönség «Vive la Hongria» kiáltással viszonzta a magyar fiúk üdvözlését.

*** A rabok pénze.** A váci fegyház czelláiba és dolgozó szobaiba fényes nappal tűz-pirósság sugárzott be a vasracsos ablakokon.

— Nini, virrad! — csodálkoztak a fegyenczek.

De csakhamar megtudták, hogy nem csoda történt, hanem sokszorosabb valóság. A távolban lobogó lángban, szállongó füstben enyészett el a szemük láttára egy egész község: Tótfalu.

Messzire estek a pusztulástól nagyon, emberi szó nem hatott odáig. De azért a fülükbe csengett mégis a kétségbeesettek, a hajléktalanok sikongása. És a szabadságuktól megfosz-

tott fegyenczek megszántak a szerencsétlenül járt szabad embereket.

Összeszórták, sorra jártak és csakhamar a kész eredménnyel jártak a fegyház igazgatója elé. Az egyik, egy őszhajú gyilkos, volt a szónokuk.

Előadta, hogy a fegyenczek is csak emberek, ő hennők is van irgalom és ezért összerakták a keresményükből négyszázhetvenket forintot a tótfalusi tűzkárosultak javára. Fogadják tőlük a szerencsétlenek jó szívvel, hisz ezt a pénzt már becsületes munkával keresték, itt a fegyházban.

És nem épen a legérdektelenebb, hogy a tótfalusi tűzkárosultak javára beküldött adományok között az első a váci fegyenczeké.

*** Halálozás** A következő gyászjelentést vettük, A legmélyebb fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk néhai polgár Szebeni Gaborné szül. Bihari Zsuzsanna asszonynak t. hó 16-án, esteli 9 órakor, életének 69-ik, boldog házasságának 50-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyász-elhunytat. Kedves halottunk földi részei t. hó 18-án, d. u. 3 órakor fognak a Teleki-ú cza 11. számú bázunktól az újtemplomban tartandó gyászima után a Kossuth-ú cza-i temetőbe örök nyugalomra tetetni. Mely végtisztelességetre fájdalomkban osztozó barátokat, barátaikat bánatos szívvel meghívja a bánatos család. Áldás emlékére! Béke poraira!

*** Szabó József táncztanító próbálja.** F. hó 14-én szombaton zajlott le a Margit-fürdő táncstermében: a mulatság bár anyagilag nem annyira mint erkölcsileg szépen sikerült, a négyes tánczot 40 pár tánczolta a Kiss Gyula jó zenéje mellett. A mulatságon jelen volt hölgyek közül a következőket sikerült fejgyeznünk:

A s s z o n y o k: Kiss Péterné, özv. Szabó Minalyné, Erdei Andrásné, Szabó Bálintné, Csikos Istvánné, Tömpe Ferenczné, Sándor Istvánné, Varga Péterné, Horváth Istvánné, Bencze Istvánné, özv. Krasznai Gergelyné, Harsányi Gaborné, Domján Jánosné, Barna Istvánné, Pósalaky Dánielné, Végvári Istvánné, Brukner Karolyné, Péntes Sandorné, Takács Jánosné, özv. Siliay Sandorné, Szentesi Karolyné, Kiss Istvánné, Nehez Jánosné, Molnár Jánosné, Szentesi Mihályné, Takács Istvánné, Balázs Jánosné, Tóth Jánosné, Karászi Istvánné, Horváth Istvánné, özv. Nagy Mihályné.

L e u n y o k, Kiss Mariska, Zsuzsika és Eszti, Szabó Mariska és Erzsike, Géder Mariska, Csikos Pónka, Tompa Róza, Sándor Erzsike, Varga Mariska, Horváth Mariska, Harsányi Zsuzsika, Bencze Roza és Mariska, Domján Zsuzsanna, Krasznay Juliska, Mariska és Erzsike, Barna Erzsike, Pósalaki Zsuzsika, Végvári Juliska, Brukner Eszti, Péntes Erzsike, Sallai Zsuzsika, Szentesi Eszti és Róza, Kiss Erzsike, Molnár Juliska, Szentesi Zsuzsika, Nagy Erzsike, Takács Zsuzsika és Mariska, Karászi Juliska, Horváth Eszti és Róza, Tóth Eszti, Takács Margit, Kovacs Mariska,

F e l ü l f i z e t t e k: Kiss Péterné 1 kor. özv. Szabó Mihályné 1 kor. 60 fil., Tömpe Ferenczné 1 kor. 20 fil., Balogh Bela 60 fil., Sapi Samuel 20 fil., Domján Lajos 20 fil., Domján Jánosné 20 fil., özv. Sallai Sandorné 40 fil., Pocsai Matyasé 60 fil., Varga Lajos 60 fil., Karászi István 1 kor. 20 fil., Péntes György 60 fil., Nagy Sandor 60 fil.

Baross miniszter pártfogoltja.

A jó Isten áldja meg ezt a győr-ujvárosi népet: van bennük sok eredetiség.

Boldogult Baross miniszterünk se gondolta volna, hogy kenyeret merjen kérni tőle az, a ki valamikor az erdemesi Orbán Balázs, vagy Krisztinkovich edes jó uraimkra adta szűz-tiszta szavazatát, ő eleneben.

Mondom: se a kegyelmes ur, sem én nem hinném el Molnár uram esőét, ha meg nem történt volna.

De hogy mégis megesekezett, hát nem

bánom: száradjon a jó kegyelmes ur édes emléken ez a történet is.

Ott kell kezdenem a dolgot, ahol Molnár uram végezte. Eluszott a malma a véneki malomrúvól. De az istenadta malom se adta meg a kenyeret Molnár uramnak, Molnárné asszonyomnak, meg a három gyermeknek, pedig visszavontatták.

— Te asszony, felmegyek Budapestre.

— Mi a manóért?

— A képviselők Baross miniszter: kisten. Majd beköszönök hozzá: há: hiába küzdöttem ellene? Azt akarom, hogy ezt is vegye tudomásul. Azután kenyeret kérek tőle.

— Hej, édes apjukom, bajos az!

— Nem mindennapi ember ő. Hiszen, tudod édes anyjukom, ennek a jó Baross miniszternek egyéb hibája sincs, mint hogy kormányparti. Arról meg nem tehet a kegyelmes ur se, hogy én meg Orbán Balázssra szavaztam!

— Mégis, apjuk, mégis! . . .

— Semmi mégis! Elmegyek és punktum!

Ennel az újvárosi punktumnál nekem is meg kellene állnom, de nem teszem. Molnár uram is elnyargalt Budapestig; az én emlékező tehetségem sem állhat meg ott, a hol a a punktum ki lett mondva: megyünk Baross miniszterhez.

A miniszteri palotánál találkozott Molnár uram egy hatalmas terméű emberrel.

— Tekintetes uram, én Győrből jövök.

— Amint látom, jó egészséggel érkezett ide.

— Igen; de ezt nem köszönöm senkinek se uram. Különbem most már fogyatékn a pogácsa; azt kérem a képviselőkötől, hogy ad-e kenyeret?

— Ki a képviselők?

— Az a híres Baross miniszter őkegyelmessége.

— Ön tehat igazi kormányparti?

— Én? — Meg az apát se volt az!

— No akkor nem tudom, mire megy vele!?

— Ez az, a mit meg akarok mondani Barossnak. Szereti az ő-zinteséget; nem olyan ember ő, hogy csak a saját elvű választóit simogassa.

— És ön ilyen embernek ismeri Barossot?

— Hogyne! De meg inkább a kormány kenyerét eszem, nehogy ő ellene keljen szavaznom a legközelebbi győri választáskor.

Megkérem adjon állást, hogy az én politikám becülete is meg legyen mentve, meg az övé is.

Azutan az alam érdeke is követeli,

— Hogy-hogy?

— Annak a győri m. kir. adóhivatal a megmondhatója. Van vagy huszonkilencz forint harmincz krajczárnyi adóhatrálékom, s azóta nyilvántart enpem is a hivatal: bizonyosságaim az adóintő czédulák. Ezt az összeget fizetnem le legelőször a havi díjamból. Mondom: én tiszteletbeli kormányparti akarok lenni; a ki pedig ezzel vedik, annak nem illik tartoznia az állami adóval.

A hatalmas terméű ur megveregette Molnár uram vállát.

— A szándéka igen szép. Biztosíthatom, hogy Barossnak csak az akarata, meg a kötelességtudása vas, de a szíve meg arany. Szereti a hűséges, jó munkást, akármilyen paria is. M ajon szépen baba; negyvennyolcz óra alatt Győ őt lesz a kinevezése. Egy derék munkaféű, időre van szükség az Al-Dunánál . . .

— Hat ténsuram volna a kegyelmes ur? . . .

— Én vagyok Baross. Szeretem az őszinte embert . . .

Molnár uram a homlokához kapott és moreven nézett a hatalmas emberre.

— Ni-ni, az ám! Ejh, hogy nem ismerem fel! — Pedig hányszor megabczugoltam kegyelmes uramat a győri vasutállomáson! . . . Még azt a három rajkóimat ir a hintója után futtattam . . .

— Az már régen elhangzott. Most becületes munkával érdemelje ki jóakarato-

mat . . . Isten áldja! Tiszteltetem a jó győrieket!

Ilyen ember volt Baross; áldja Isten őt a haló-porában is!!! . . .

Körmendi Pál.

A ki a hasznosat a kellemessel össze tudja kötni, az szokja meg rendszeres szájbölgetésre a Kosmint. Ezen száj- és fogviz kiváló józe a lehető legkellemesebb, míg kitűnő hatása, a fogakat a mig az csak lehetséges, szépen és egészségesen megtartja.

Üvegje, mely sokáig eltart 1 frt, kapható gyógyszer-tárakban, jobb gyógy- és illatszer-kereskedésben.

Tanügy.

Érdekes tanítói díjlevél.

»Pusztá-tanító, okleveles, róm. kath. nő», lehetőleg kis családú kerestetik. Évi fizetése: készpénz 400 korona, 1200 liter buza, 600 liter árpa, 60 liter főzelék, 30 klgr. só, 1 hold tengeri föld — (1100 □-öl), 1 tehéntartás, két sertésjárás, rendes lakás és fűtőanyag. Köteles, a mikor szükséges, a gazdasági teendőkben segíteni. Kellően felszerelt ajánlatok apta-szt.-tamaszi gazdaságnak, posta Pusztá-Poó küldendők.

A fentebbi pályázati hirdetésnyre ifju B. S. a következő pályázati kérvényt szörkesztötte ki egy-két krajczáros levelező lapra:

Apta-szt.-tamaszi gazdaságnak!

Olvastam pályázati hirdetésnyüket, mondok: ippeg neköm való a! Hat pályázok. Hat aztán adnak-i subiczkot, mösmög kefét, hát bolhaport? hát savanyutott kaposzát? No de sebaly! Én mint kitanult utczaseprő méltó vagyok oda, »e m b e r t« ugy sem kapnak arra a csipp-csupp fizetésre. Süjjék ki a szemük? Hát a biréssel egyrangú a tanító! Mondok.

Méltányos tisztelettel

ifju B. S.

Eddig volna ennek a szomorúan tréfás ügynek a históriája. Am nézzetek tovább hazám ifjat, kik képzébe rohantok a korpótlék mézes madzagának miatta. Az ilyen iskolába jár a béres gazda, a dohányos (kukás) gazda, a kulcsár gyermeke is, továbbá a gazdasági kovácsé, bogárné, kertészé stb. stb. juhászé, kondásé. Azoknak fizetésük határozottan több, mint a tanítóé.

Ha a tanító legcsekélyebb okot szolgáltat a nem tetszésre, egyszerűen kiteszik a szűret, de ugy, hogy a laba sem éri a földet. Pedig így jár, mihelyt az őt emel akár a tanügy mellett, akár maga ügyében. Teszem azt, ha fizetéskor őt kell a tanítónak, vagy tanítónénak a zsákot tartani a padláson s varni sorára a kulcsár kegye szerint, mig a rosa alj gabonát, sőt, fagyut, »vaszalonat« kiosztja.

Ismertem egy lelkesült ifjut, a kit kitűnő erettsége, kitűnő oklevele s kitűnő szolgálata, utólérhetetlen methudosa méltánylásul vetelkedve hívott meg Biharban 4—5 első rangú egyház s ő csupan hivatás éretet követve a legelhagyatottabb, legnyomorultabbban díjazott állomásokat kereste fel s azokon brillirozott és pedig a szó legigazibb értelmében brillirozott. Mi lett a vége? Elpusztult!

Menjetez ifju lelkes had! De csakis az önfeláldozás biztos tudatával; másként gyehennába juttok. Annak a felsorolt fizetésnek összes értéke háromszáz forint. Persze korpótlékről szó sincs s nemcsak tanita i kell, hanem szolgálai teendőket végezni.

Most, midőn előre láthatóan felette népesek lesznek a képzőintézetek, lehűtésül okosan cselekednének a képző-intézeti tanár urnak, ha a pta-szt.-tamaszi díjleveleket felmutatnák a kaptafa kerülőknék es a szülőknék mert, sajnos, ifju B. S. csak ebben évben is;

több ilyen állásra pályázhatott és pedi: Méltóságos Andrási gróf urhoz, Kaposvárra a szeszőrvő részvénytársasághoz stb. Amde őt kell ismerni, hogy utóbbi helyre beadott s egyedül csak az általa beadott pályázatnak sürgősen az az eredménye lett, hogy a fizetést ötszáz forintra emelt: a társaság. Erre már ifju B. S. nem pályázott.

Sz. K.

Egy falu leégett.

Nyáron nem ritkaság a tűz és elég sűrűn jelentik az újságok: egy falu leégett. A nap forró sugara kiszárit mindent és a kipatant szikra könnyen gyújt tüzet. Nyáron mindenütt több a tűz, mint télen és veszedelmesebb is, de mig a külföldön, hacsak nem valami ritka katasztrófáról van szó, hamar gátat tndnak vetni a veszedelemnek, nálunk ha tűz támad, elpusztul az egész falu, vagy legalább a nagyobbik része. Tessék megolvasni azokat a híreket, a melyek nyaranta az ország különböző részéről tüzet jelentenek, a kicsapott láng végignyargal az egész községen leég az iskola, a templom, a harangok megolvadva zuhannak a föld porába és kétségbeesés, nyomor út tanút az egész községben. A magyarországi tüzeseteknek ez a rendes képük es ez nincs rendében, mert segíteni lehetne rajta. Ha könyöradományokat gyűjtene, ha ismét talpra állítják a szerencsétleneket, az csak részben segítség, az igazi segítség a megelőző intézkedés, a melynek terén Magyarország egyike a legelmaradottabb országoknak.

Ezt az allitást el sem bíró az ember, a ki valahányszor valami vidéki ünnepről olvas a notabilitások között ott találja a tűzoltóparancsnokot teljes díszben, tarajos sisakkal, ezüsttel kivert baltával, cifra vállrojtos egyenruhában. Pedig mégis el vagyunk maradva a tűzrendészet terén, sőt nem is tettünk ezen a téren jóformán semmit. Nézzük csak, hogy áll a dolog.

A külföldön majdnem mindenütt van tűzrendészeti törvény, nálunk nincs. Csak egy kormányrendelet van a tűzoltóság szervezéséről, és ennek a rendeletnek a legnagyobb baja az, hogy nincsen végrehajtva. Ez a rendelet tizenkét esztendővel ezelőtt készült és azóta semmi sem történt a tűzrendészet terén.

A rendeletnek nevezetesebb pontjai ezek voltak: minden községnek szervezett tűzoltósággal kell birnia; be kell szereznie a legnélkülözhetetlenebb tüzoltószereket (a rendelet fel is sorolja ezeket); gondoskodni kell a vízszerezéről, azaz arról, hogy minden pillanatban elegendő víz legyen; minden vármegyének tűzrendészetit szabályrendeletet kell készíteni; minden vármegyének építkezési szabályrendelettel kell birnia.

Mindent mint mondottuk, tizenkét esztendővel ezelőtt rendelte a kormány, de a rendelet még ma sincs végrehajtva.

A hivatalos eljárás, a mely annyit hasznodol megromtója, ezt is megekasztotta.

A főispán a maga titasításával kiadta a rendeletet az alispánnak, ez a szolgabírónak, a szolgabíró tovább a jegyzőnek, a jegyző kezébe nyomta a bírónak es a bíró ur a ki sohasem hallott olyan csodabogárról, mint a mi a tűzrendészeti szabályrendelet, a szervezett tűzoltóság, a vízszerezés, a bíró az utasítást az asztalfőkba tette, ahol azóta kikezdték az egerek.

Nem volt senki, a ki utbaigazítást adott volna és nem volt senki, a ki ellenőrizte volna a rendelet végrehajtását.

Tizenkét esztendő nagy idő és mit találunk ma, egy nagy idő elteltével. Vannak vármegyék, a hol a tűzrendészeti szabályrendeletnek még se híre, se hamva; vannak vármegyék a melyekben napokig járhatunk községről-községre és nem találunk valamire való fecskendőt, nem találunk a tűzoltáshoz értő embert; vannak községek a melyekben 1888-ban, e kormányrendelet kiadása idején drága pénzen beszerzett fecskendő megrozsdásodva, összetörve h-vert a fészterben és tyukok szállása es a legtöbb helyen egyáltalán nem is

gondol senki arra, hogy bármely napon is be-
köszönhet a veszedelem, a tűz és nem lesz
mód az elhárítására. Mindez, bármily hihe-
tetlenül hangzik is, szomorú valóság és illusz-
trálására elég egy példa.

Egy felvidéki községben arra hivatott ember
érdeklődni kezdett a tűzrendészet iránti és
közölte és a falu birája között ez a párbeszéd
keletkezett:

- Van-e feckendőjük biró ur?
- Igenis van.
- Hol van, mutassa meg hadd vizsgálom meg.

— Hja kérem, nem mutathatom meg, mert
javításban van.

- Hol van javításban?
- Itt a szomszéd városban, mert valami
megromlott benne.

— Mióta van már ott?

- A legutolsó tüzeset óta.
- Hát az mikor volt?
- Bizony megkövetem alásao, van már
vagy két esztendeje.

— És ez így van mindenütt, mert sehol
senki sem törődik a dologgal, nincs a ki ellen
örizzen.

Evekkel ezelőtt jó kifogás lehetett az,
hogy nincs erre szakember, de ma ez a kifogás
elesik, mert a tűzoltás terén ma már
több kiváló szakemberünk van.

Az egész dologból a magyar embernek
az a tulajdonsága tetszik ki, hogy gyorsan
fölbuzdul, hirtelen cselekszik, hamar abba-
hagyja a dolgot,

Tizenkét évvel ezelőtt nagy lármával
csinálták a tűzrendészeti szabályrendeletet
és ma ott vagyunk, a hol tizenöt esztendővel
ezelőtt voltunk.

Ez így nem maradhat, ezen a kormány-
nak segíteni kell. Elvégre nem lehet előtte
közömbös, ha ma itt, holnap ott pusztit el a
tűz egy-egy falut.

S ha már igazat akar adni annak a köz-
példa szónak, hogy a maga kárán tanul az
ember, tanuljon ekis kárból s ne várja meg,
mig újra ezer és ezer ember szivettépő nyo-
mora fogja öntözni a cselekvésre. Akkor az-
tán nem fogjuk olyan sűrűn olvashatni a
szomorú hirt: egy falu legett!

IRODALOM.

Az Én Ujságom. A magyar gyermek
hetenkint nehezen várt, legkedvesebb olvas-
mánya az Én Ujságom. Olyan népszerű és
szeretett ember nincs a gyermekek világában,
mint Pécsa bácsi. Az Én Ujságom szerkesztője
akinek csengő-bongó versikéit mohón olvassa
a sok fogékony gyermeklélek. Nagy és nemes
munkájában a legkitünőbb írók segítik erejük
javával. A magyar gyermeknevelésben, a köny-
nyen és szórakoztatva oktatásban senkinek
sem jut akkora szerep, mint ennek az olcsó
kis lapnak. Az Én Ujságom egész generációkat
nevelt már föl s apró olvasóinak folyton sza-
porodó ezrei a mellett, hogy állandó mulat-
ságuk ez a lap, szüleik tisztelőtet, jószágot,
illendőséget és mindenkifölött hazaszeretetet
tanulnak aelőle. Negyedévre 2 korona. Kiadó-
hivatal: Budapest, Andrásy-ut 10.

Új Idők. Hétről-hétre jobban megszereti
a közönség Herczeg Ferencz lapját az ÚJ
IDŐK. et. Az ÚJ IDŐK pedig hétről-hétre vi-
szonozza azt a nagy rokonszenvet, melylyel a
magyar közönség fogadta. A legjobb magyar
írók regényeit, elbeszéléseit s cikkeiket közli.
Rajzait a legelőkelőbb művészek készítik s
minden számában különös gondot fordít arra,
hogy a nemes ízlést szolgálja s a magyar uri
családok alókelő gondolkodásának tolmácsa
legyen. A hét eseményeit fotográfiakkal illusz-
trálja: sosem hiányzik belőle az érdekes ese-
mények, aktualis emberek képe, csupa hü-
fotográfia vagy művészi rajz. Kisebb rovatai-

ban mindepre kiterjed a figyelme: színház,
irodalom, művészet, sport, társasélet egyaránt
a legkiválóbb magyar írók kritikáján keresztül
érdekesen megírva kerül az olvasó elé. Re-
gényei a magyar bellitrisztika s a világirodalom
nagy gondal megvalogatott termékei. Zene és
műmellékletei (színes nyomással is) kedves
meglepetések és érdekes emlékek. Előfizetési
ára negyedévre 4 korona. Kiadóhivatal Buda-
pesten, Andrásy us 10. sz.

A Magyar Művészet júliusi száma fel-
tűnő szép tartalommal és kiállításban jelent
meg. Rövid idő alatt bebizonyította a Magyar
Művészet, melynek szerkesztője Cs. Szabo
Kálmán, főmunkatársa Beniczkyné Bajza Lenke,
hogy művészetünk hathatós pártfogója s be-
töltötte azt a hiányt, melyet művészetünk és
irodalmunk művészeti folyóirat eddigi hiánya
miatt szenvedett. Az új számban színes képek
emelik különösen a becses tartalmat. Szám-
talán művészi képet közöl, irodalmi része
pedig jeles közleményekkel változatos. Elbeszé-
ést irt Buday László, Sarco Matild, Cs. Szabo
Kálmán, érdekes londoni levelet Hughes-Hughes
Bajza Ilona, verset Váradi Antal, Beniczky né
Bajza Lenke folytatja Hanna című regényét;
folytatást találunk Cyprianus, a varázslóbbi
Wildenbruch Erő e nagy feltűnést keített re-
genyéből, melyet Hann Peppi ültetett at ma-
gyarra. A többi részét is apróbb közlemények
es művészet, színház s irodalomról hozott
kritikák teszik változatos. Ez a folyóirat
együttal a legolcsóbb képes lap.

Előfizetéseket a kiadóhivatalba kell kü-
deni: Budapest, V., Hold-utca 7. Pesti könyv-
nyomda Reszvény-Társasághoz. Egész évre 12
korona, fél évre 6 korona. Egy szám ára egy
korona. Kapható minden könyvkereskedésben
is. Mutatványszámot a kiadóhivatal szíve-
sen küld.

Budapesti gabonatózsde.

jul. 17.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Baza	Hilos	Ár 100 kg.		100 kilogramm	
		frtől	frtíg	frtől	frtíg
Tiszavidéki	76	7.15	7.4	80	07.75—07.95
	77	7.20	7.45	81	07.80—08.05
Fehérmegyei	78	7.35	7.65	82	—
	79	7.45	7.70	—	07.80—08.90
Pestvidéki	76	7.10	7.35	80	08.05—0.825
	77	7.15	7.40	81	—
Bánsági	78	7.45	07.60	82	08.90—08.95
	79	7.50	07.75	—	07.85—08.05
Bácskai	76	7.10	7.30	80	07.90—
	77	7.15	7.45	81	07.95—07.95
Köles	78	7.30	7.65	82	7.80—08.00
	79	7.40	07.70	—	0.30—
Ruzs elsőrendű	uj	70	72	6.45	6.65
	uj	—	—	6.25	6.40
Árpa takarmánynak	uj	60	62	5.90	6.10
	uj	62	64	5.6	5.80
Zab	uj	39	41	5.35	5.45
	uj	—	—	5.60	5.85
Tengeri búzsa	uj	—	—	0.00	0.0
	uj	—	—	—	—
Köles	uj	—	—	5.—	5.30
	uj	—	—	—	—

Sertés vásár.

Kőbányai sertéspiacz. jul. 17. Ma-
gyar elsőrendű Öreg nehéz (parookint 400
kgm felüli 46—48 kr. Közép p. kint 300—400
kg. sulyban — kr. 320 kilog sulyban
Fiatál közép (páronként 251—320 kg. 50—15
kr. Fiatál könnyű páronként 250 kg. sulyban
45¹/₂—50 krig. Szerbiai: Nehéz p. kint 260 kg.
sulyban 48¹/₂—49 krig.

Sertés létszám: 1900. évi jul. hó 14.
napján volt ke-zlet 44615 darab, jul. 14.
felhajtattott 118 drb. 1900 jul. 16 án elszál-
lított 343 db. 17-ére maradt 44390 drb. A
sertésüzlet irányzata lanyha.

M. á. vasutak menetrendje 1900. május hó 1-től.

Debreczenből indul:

	6. p.
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u. 4 16
Budapest felé (gyorsvonat)	reg. 9 01
Budapest—Nagyvárad felé	d. u. 12 36
Budapest—Nagyvárad felé	este 10 27
P.-Ladány—Nagyvárad felé	d. u. 3 37
P.-Ladány—Nagyv. minden kedden déli	12 —
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este 7 10
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u. 3 56
Szatmár—M.-Sziget felé	este 7 58
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel 2 56
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	d. u. 12 17
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	este 6 46
Csak Szatmárig	reg. 5 22
Miskolcz—Kassa felé	reg. 8 22
Miskolcz—Kassa felé	este 6 58
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u. 4 01
H.-Böszörmény—	m. áll. v.-tól reg. 5 28
	vásártérről reg. 5 51
B.-Sz.-Mihály felé	m. áll. v.-tól d. u. 4 06
	vásártérről d. u. 4 15
Füzes-Abony felé	m. áll. v.-tól d. e. 11 20
	vásártérről d. e. 11 29
Füzes-Abony felé	reg. 4 42
Füzes-Abony felé	reg. 5 —
Ohat-Kócs—Polgár felé m. á. v.-tól	d. u. 4 16
Ohat-Kócs—Polgár felé vásártérről	d. u. 4 27
Derecske—Nagy-Léta felé	reg. 8 35
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u. 4 21

Budapestre érkezik:

A reggel 9 ó. 01 p.-kor induló gy.-v.	d. u. 1 50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este 8 10
Az este 10 ó. 27 p.-kor induló sz.-v.	reg. 5 45
A d. u. 4 ó. 16 p.-kor induló gy.-v.	este 9 40

Budapestről—Debreczenbe indul:

A d. e. 11 ó. 44 p.-kor érkező gy.-v.	reg. 6 50
A d. u. 3 ó. 36 p.-kor érkező sz.-v.	reg. 9 15
Az este 6 ó. 50 p.-kor érkező gy.-v.	d. u. 1 55
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este 7 05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	(P.-Ladányig gy.-v. átszállással) este 9 15

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől gy.-v.	d. e. 11 44
Budapest—Nagyvárad felől	d. u. 3 36
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este 6 26
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel 2 33
Budapest felől	reg. 7 40
Kolozsvár—Nagyvárad felől	reg. 5 14
M.-Sziget—Szatmár felől	reg. 7 51
" " " " " "	d. u. 12 16
" " " " " "	gy.-v. d. u. 3 55
M.-Sziget—Szatmár felől	este 10 12
Csak Szatmárról	este 6 45
(gyorsv.)	este 8 46
Kassa—Miskolcz felől	reg. 8 07
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől déli	12 07
Kassa—Miskolcz felől	este 7 53
" " " " " "	vásártérre reg. 8 09
	máv.-hoz reg. 8 07
B.-Sz.-Mihály—	vásártérre este 6 52
	máv.-hoz este 6 41
H.-Böszörm. felől	vásártérre d. u. 3 22
	máv.-hoz d. u. 3 30
F.-Abony felől vártérre	d. u. 5 27
" " " " " "	m. á. v.-hoz d. u. 5 36
Ohat-Kócs—Polgár felől vásártérre	reg. 7 50
" " " " " "	máv.-hoz reg. 8 —
Derecske—Nagy-Léta felől	reg. 7 18
" " " " " "	d. u. 3 13

feljebb! — 4 méter — póstabér és vámmen-
tesen szállítva! Minták kiválasztásra, nem
különböztetve fekete, fehér és színes, Henneberg-
selyem blousok és ruhákra alkalmas 45
krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

**Csak akkor valódi, ha közvetlen
tőlem rendelik!**

Henneberg G., selyemgyáros, Zürichben.
Cs. és kir. udvari szállító.

Selyem-Blousok 2 frt 40 krtól

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Leány, női kalap üzletben, ki az eladásban és készítésben elegendő ügyességgel és jártassággal bír, azonnal alkalmazást nyer a Párisi Divat Áruházban Debreczen a főposta mellett. 10.

2 Zala-Drill sorveitő-gép, teljesen jó karban, feltűző olcsón eladó Klein Jakab gépraktáránál, főpiacz, főtrafik udvar. 5.

Ügyes ügynök magas provisió mellett állandó alkalmazást nyerhet. Cím a kiadó hivatalban. 18.

Czimbalom ócska, jókarban lévő megvételre kerestetik, Cím a kiadóhivatalban. 17.

Copirprés használt jó karban lévő megvételre kerestetik. Cím a kiadóhivatalban. 22.

Új táncztanfolyamot nyitottam e hó 15-én a Margit-fürdő tánctermében, melyre a tanítványok felvételnél kedd, csütörtök és vasárnap este, Tisztelettel Szabó József táncztanító. 23.

Nedves falak

gyökeres szárazzá tételét
elvallalja valódi természetes aszfalttal
LUKÁCS VILMOS,
beton, cement, tetőfedő és aszfalt vállalata
DEBRECZEN, Hatvan-utca 5.

Tavaszi és nyári idény 1900.

Valódi brünni szövetek

Egy szelvény 3.10 mtr. (frt 2.75, 3.70, 4.80 jó hossz, teljes uri öltönyt (kabát, nadrág, mellény) ad, ára csak 6.— és 6.90 jobb 7.75 finom 8.65 finomabb 10.— legfinomabb

Egy szelvény fekete szalon öltönyhöz 10 frt, valamint felöltő, szöveteket, turista-lódeneket, legfinomabb kamarnokat stb. stb. küld gyári áron a valódiságáról és szoliditásáról jól ismert posztógyári raktár

Siegel-Imhof Brünnben.

Minták ingyen és hérmentve. — Minták szállításért jótállás. A magánfelek előnyvel tetemesek: szöveteiket közvetlenül fenti üzletről a gyárhelyiségből rendelni.

8159.
1900

Árverési hirdetmény.

A város tulajdonát képező Pusztapacson fekvő Tolvaj-, Szekeres- és Kis István féle, együtt 59 hold területű vákás kaszáló, az 1900. év október 1-től 1903. évi október hó 1-ig terjedő három évre a folyó 1900. év augusztus hó 8-án d. e. 9 órakor a városháza nagytermében tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatni fog.

Kikiáltási ár 360 (háromszázhatvan) korona, melynek 10 százalékát tartoznak árverelni szándékozók készpénzben, bálnatpénzül az árverelő bizottság kezéhez letenni. Az árverési feltételek a városi számvevői hivatalnál megtekinthetők.

Debreczen 1900. július hó 9-én.

A városi Tanács.

Árlejtési hirdetés

kenyér- és husszállításra.

A debreczeni ev. ref. főiskolai tápintézet részére az 1900—1903-ig terjedő, egymásután következő három iskolai évre a szükséges kenyér és marhahus szállítására árlejtés hirdettetik.

A szállítandó kenyér és hús mennyiségére nézve tájékoztatást nyújt az a körülmény, hogy az elmúlt iskolai évi kenyérszükséglet 45,291 kilogramm, a marhahus szükséglete pedig 22,312 kilogramm volt.

A kenyér a helybeli István-gőzmalom társulat örleményei között 6-os számú lisztből állítandó elős árara nézve a 6-os számú liszt ára szolgál számítási alapul. Ennélfogva jelen árlejtésnél pályázók azt tartoznak világosan és félremegvárhatóan ajánlataikban kinyilvánítani, hogy a megnevezett lisztnek István-gőzmalom hivatalos érjegyzek szerinti mindenkor árából hány százalék engedményvel hajlandók a kenyeret szállítani.

Mindkét szállításra vonatkozólag a kötetlen szerződés részletes feltételei a főiskolai háznagy hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők; szóbeli felvilágosítás pedig a tápintézeti bizottság elnökétől, Dr. Gulyás István tanártól (lakik Hajó-u. 8 sz.) nyerhető.

A szállításra vállalkozók zárt ajánlataikat megfelelő óvadékkal együtt 1. évi augusztus hó 1-ő napjáig a főiskolai háznagy hivatalban adják be, a beérkezett ajánlatok felett a főiskolai gazdasági tanács szabadon határoz.

Debreczen, 1900. július hó 13.

Simonffy Imre

kir. tanácsos, a collegium helyi gondnoka.

Üzleti könyvek,

csinos kiállításban, erős kötésben, igen jutányosan kaphatók

Hoffmann és Kronovitz

könyvnyomdájában.

Az általam leggondosabban összeállított, tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszerertáramban.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., nagy üvegnek 90 krajczár.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik.

TÓTH BÉLA

gyógyszertára és illatszerraktára DEBRECZENBEN, (Tisza-palota.)